

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012762
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012762.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2023, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2022 zo dňa 02. februára 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2022 zo dňa 02. februára 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.03.2022 v čase okolo 20.05 hod. v Prešove na ul. A. G. Svobodu č. 23 v obchodnom dome Kaufland vykonal krádež tovaru z predajnej plochy, a to tak, že po príchode do predajne prešiel do oddelenia elektrických spotrebičov, kde vzal z regálu 1 ks slúchadiel zn. TSW v hodnote 12,99 Eur a 2 ks elektrických príveskov – led svietidlo zvieru v hodnote spolu 5,58 Eur, ktoré si vložil do vrečka bundy, ktorú mal oblečenú na sebe, a následne prešiel s tovarom k samoobslužným pokladniám a úmyselne bez zaplatenia tohto tovaru prešiel pokladničnou zónou smerom k východu z predajne, kde bol zastavený pracovníkom SBS, čím takto pre spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 411 A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, pobočka OD Kaufland, ul. A. G. Svobodu č. 23, Prešov vznikla škoda krádežou v celkovej výške 18,57 Eur a skutok spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to Obvodným oddelením PZ Prešov - Juh blokovou pokutou nezaplatenou na mieste, číslo pokutového bloku: A 2200115538 vo výške 30 Eur zo dňa 12.12.2021, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 12.12.2021 a vykonateľnosť dňa 27.12.2021, a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/47/2022 zo dňa 10.03.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 10.03.2022.

Za uvedené konanie bol obžalovanému podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, za rovnovážneho pomeru jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l) Trestného zákona k jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré neskoršie písomne odôvodnil prostredníctvom ustanovenej obhajkyne. Obžalovaný sa k skutku priznal a svoje konanie

oľutoval. Konal skratovo, keď spáchal skutok krátko po tom, čo bol odsúdený za obdobné konanie. Úprimne spáchanie skutku ľutuje, má záujem viesť riadny život a už sa nedopustí protiprávneho konania. Obžalovaný je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, kde si povinnosti plní zodpovedne a bez pripomienok, dodržiava normy, predpisy a disciplínu, správa sa slušne a nekonfliktne. Jeho správanie je na dobrej úrovni, negatívne sa neprejavuje, jeho pracovná morálka na pracovisku je hodnotená kladne. Súdnym rozhodnutím bola obžalovanému uložená povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 150 Eur mesačne. Príjem obžalovaného za výkon práce v ÚVTOS je veľmi nízky, výška dlžného výživného stúpa a v súčasnosti dlžné výživné predstavuje čiastku okolo 6.000,-Eur, čo nie je v záujme maloletého dieťaťa. Z dôvodu, že súdnym rozhodnutím bola uložená obžalovanému vyživovacia povinnosť k jednému z jeho troch maloletých detí, obžalovaný na hlavnom pojednávaní nedopatrením uviedol, že má vyživovaciu povinnosť len k jednému maloletému dieťaťu. Zákonnú vyživovaciu povinnosť má obžalovaný aj voči ďalším dvom maloletým deťom, ktorú si z dôvodu nedostatku príjmu za prácu vykonávanú v ÚVTOS nie je schopný plniť. Obhajoba má za to, že je dôvodné od uloženia ďalšieho trestu upustiť, pretože trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Je dôvodné prihliadnúť na kladné hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS a negatívny vplyv uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody na maloleté deti obžalovaného, v ktorých záujme je, aby bol obžalovaný prepustený na slobodu, aby sa o maloleté deti osobne staral a finančne sa podieľal na ich výžive. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti strana obhajoby navrhla, aby Krajský súd Prešov rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 2.2.2023, č. k. 3T/48/2022-109, vo výroku o treste zrušil a rozhodol tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.02.2023, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsah v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o druhu, výmere trestu a náhrade škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona keďže obžalovaný si prisvojil cudzie veci uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku tým, že sa ich zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (pokutovou pokutou číslo bloku: A 2200115538 vo výške 30 Eur zo dňa 12.12.2021), a súčasne bol za taký čin aj v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/47/2022 zo dňa 10.03.2022, právoplatný a vykonateľný tým istým dňom), čím naplnil ako po objektívnej tak aj po subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (v minulosti už bol odsúdený pre úmyselný trestný čin). S takto uvedeným hodnotením týchto okolností sa krajský súd stotožnil a v ďalšom naňho odkazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trest pritom realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Páchatel' je pritom súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, kedy je nevyhnutné celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu.

Pri určovaní druhu a konkrétnej výmery trestu okresný súd prihliadol na zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť nápravy páchatel'a a tiež na účel trestu.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že spoločnosť musí dostať jasný signál, že konanie obžalovaného, ktorý len dva dni po tom, čo bol právoplatne odsúdený za obdobné konanie, sa opätovne dopustil obdobného protiprávneho konania, musí byť spravodlivo potrestané. Okresný súd prihliadol pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu aj na absolútnu ignoranciu a neúctu obžalovaného k zákonom, kedy tento, súc varovaný odsudzujúcim právoplatným trestným rozkazom zo dňa 10.03.2022, už 12.03.2022 sa dopustil obdobného skutku. Nešlo pritom o skutok motivovaný hladom či núdzou, keďže obžalovaný sa zmocnil elektronického spotrebného tovaru a navyše deklaroval svoj mesačný príjem ako max. 600,- Eur. Z uvedených dôvodov uložil prvostupňový súd obžalovanému trest pri spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní osem mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na doterajší život obžalovaného, register trestov, ako aj na okolnosti spáchania činu, sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu a má za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie. Krajský súd mal tiež za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere uvedenej v napadnutom rozsudku vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol už v budúcnosti riadny život a súčasne odradí iných od páchania takýchto trestných činov.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky na výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Ohľadne odvolacích námietok obžalovaného týkajúceho sa výroku o treste a možnosti upustenia od uloženia ďalšieho trestu, vychádzajúc zo skutočností uvedených v napadnutom rozsudku, týkajúcich sa najmä trestnej a priestupkovej minulosti obžalovaného, okolností prípadu, ako aj skutočností, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v krátkej dobe (len 2 dni) po tom, ako v inej jeho trestnej veci nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný odsúdený tiež za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, krajský súd dospel k záveru, že na nápravu páchatel'a a odradeniu iných od páchania takejto protiprávnej činnosti z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie je potrebný výkon uloženého trestu odňatia slobody v takej výmere ako ju určil súd prvého stupňa a osvojujúc si tam rozvedené okolnosti a skutočnosti v plnom rozsahu na ne odkazuje. Podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, pritom prihliadal i na zistenie, že nešlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho následne vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu. Taktiež trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne, je potrebné považovať najmä za trest výchovný. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, je v danom prípade nevyhnutné najmä s ohľadom na predchádzajúce potrestania obžalovaného za majetkovú trestnú a priestupkovú činnosť, čo nepreukazuje snahu obžalovaného polepšiť sa. Nezakladá sa pritom na pravde tvrdenie obhajoby, že obžalovaný konal skratovo, keď spáchal skutok krátko po tom, čo bol odsúdený za obdobné konanie, pretože obžalovaný v rámci výsluchov v prípravnom konaní jednoznačne uviedol, že tak konal (kradol) na základe stávky s kamarátmi, či to spraví alebo nie a on to spravil. Už z tohto jasne vyplýva ľahostajnosť obžalovanému k prípadnému následku, ktorý ho za takúto krádež postihne, keďže len pred dvoma dňami mu bol v superrýchlom konaní súdom právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 mesiace tiež za trestný čin krádeže. Ani samotná skutočnosť, že obžalovaný má plniť vyživovaciu povinnosť voči 3 maloletým deťom nemôže nič zmeniť na uvedenom závere, vychádzajúc aj z toho, že obžalovaný si ani v minulosti opakovane neplnil túto zákonnú povinnosť, za čo bol aj dvakrát odsúdený (viď trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/15/2020 zo dňa 26.02.2020 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/92/2020 zo dňa 22.02.2022).

V zmysle komentárov k § 44 Tr. zákona, zákonodarca v rámci samostatného ustanovenia (§ 44 Tr. zákona- ďalej aj ako „TZ“) koncipuje zákonnú reštrikciu v podobe nemožnosti aplikácie súhrnného a ďalšieho trestu v prípadoch, keď na ochranu spoločnosti postačuje trest uložený skorším odsudzujúcim rozsudkom. Dostatočnosť ochrany spoločnosti je potrebné skúmať vždy s ohľadom na individuálne skutkové okolnosti konkrétnej trestnej veci v úzkej súvislosti s vlastnosťami a osobnosťou páchatel'a. Dotknuté ustanovenie teda reflektuje na naplnenie atribútov spravodlivosti trestu, ktorým dochádza k postihovaniu mnohosti trestnej činnosti jedného páchatel'a. Povedané inými slovami, zákonodarca prostredníctvom § 44 TZ reflektoval na reálne požiadavky aplikačnej praxe a posilnil diskrečné oprávnenie súdu vo vzťahu k ukladaniu trestu v prípadoch, ak na účely nápravy páchatel'a postačuje trest vo výmere uloženej skorším odsudzujúcim rozsudkom. V prípadoch, ak je možné z materiálneho hľadiska považovať trest uložený skorším rozsudkom za spravodlivý, od aplikácie súhrnného (§ 42 TZ) a ďalšieho (§ 43 TZ) trestu možno upustiť. Kritériá, ktoré uplatňuje súd pri prípadnom postupe podľa uvedeného ustanovenia, predstavujú pomery páchatel'a, možnosti jeho nápravy, doterajší výkon trestu uloženého skorším rozsudkom a podobne. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Odvolací súd pritom dospel k záveru, že nateraz vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný účinok, že v budúcnosti sa bude snažiť vyvarovať akejkolvek ďalšej trestnej činnosti a žiť riadnym

životom, teda že tresty uložené skoršími rozhodnutiami sú na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočné, čím nezistil splnenie podmienok pre neukladanie ďalšieho trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne